

Delrapport 2

Kunnskapsløftet – tung bør å bære?

Denne andre delrapporten undersøker hvordan rolle- og ansvarsfordelingen for innføringen av Kunnskapsløftet fungerer i praksis.

RAPPORT | SIST ENDRET: 15.01.2010

Tittel:

Kunnskapsløftet – tung bør å bære? : underveisanalyse av styringsreformen i skjæringspunktet mellom politikk, administrasjon og profesjon. Delrapport 2

Rapporten:

[Last ned rapporten hos NIFU \(PDF\)](#)

Forfatter:

Jorunn Møller, Tine S. Prøitz og Petter Aasen (red.)

ISBN:

978-82-7218-650-9 (Nettutgave)

Utgiver:

NIFU, Universitetet i Oslo

År:

2009

Rapportserie: Kunnskapsløftet – styrings- og forvaltningssystemet

Dette er den andre delrapporte fra prosjektet. Se også:

- [Delrapport 1: Det nasjonale styringsnivået](#)
- [Delrapport 3: Underveis, men i svært ulikt tempo](#)
- [Sluttrapport: Kunnskapsløftet som styringsreform - et løft eller et løfte?](#)

Delrapporten baserer seg på intervjudata med representanter for skoleeiernivå og skolenivå høsten 2007.

Rapporten er utarbeidet av NIFU STEP og Institutt for lærerutdanning ved Universitetet i Oslo (ILS). Den er en underveisanalyse i evalueringen av Kunnskapsløftet.

NIFU STEP har tidligere levert en første delrapport som analyserer reformens intensjoner, forventninger og vurderinger på nasjonalt styringsnivå. Denne konkluderte med at Kunnskapsløftet representerte et systemskifte og et nytt styringssystem. NIFU STEP pekte på uklar styring og ansvarsplassering i implementeringen av reformen.

Denne andre delrapporten viser at representanter for skoleiere, skolene og fagorganisasjonene opplever et hierarkisk implementeringsregime. De mener det i liten grad er åpnet for lokale initiativ eller arenaer der sentrale myndigheter inviterer til forhandlinger og læring som definerer løsninger og eventuelt justerer kursen på implementeringen.

Forskerne peker på svake styringssignaler når det gjelder de grunnleggende ferdighetene. Skolene må selv finne måter å koble kunnskap om læringsutbytte med kunnskap om lærernes praksis. Dette krever kompetanse, tid og arenaer.

Lærerne melder også om mangler i gjennomføringen av kompetanseutviklingsstrategien. Høsten 2007 var det hovedsakelig skolelederne som ble prioritert når det gjaldt midler til kompetanseutvikling.

Rapporten viser at skolene er positivt innstilt til reformen. Både lærere og rektorer har tatt grep for å realisere intensjonen i Kunnskapsløftet. I mangel på klare styringssignaler fra overordnet nivå har reformarbeidet på skolene blitt drevet fram av avgrensede kollegiale miljøer.

Skolene ser i liten grad ut til å ha utviklet robuste systemer for vurdering og utvikling av skolens kvalitet. Data fra 2007 viser imidlertid at dette er i ferd med å endres i retning av økt vekt på resultat kvalitet.

Det er ikke gode forbindelser mellom styringsnivåene. Sett fra skolenivå kommuniserer verken skoleeiere eller nasjonalt nivå tydelig nok hvordan Kunnskapsløftets elementer skal virke sammen for å styre kvaliteten i skolen.

Forskerne mener at dataene så langt i dette forskningsprosjektet viser at Kunnskapsløftet som styringsreform ser ut til å svikte. Derfor har reformen blitt en tung bær å bære, spesielt for små og mellomstore kommuner.